

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Martiano qui contra eundem bellum mouit, & quid illi postea acciderit.
Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

etiam in alijs rebus gerendis impatiens esse solet) in equū insilit . Equus autem, vtpote indomitus & ferox, cum non dum Theodoricus, pedibus vtrinque rite dispositis, firmè insideret, pedes anteriores tollit in sublime, ac posterioribus solum insistit erectus: adeo vt Theodoricus cum magna contentione cum eo luctaretur, & neque auderet eum freno, ne in ipsum caderet, retrahere, neque adhuc in sella firmè sederet, huc illucque sic volutaretur, vt hastæ suspensæ cuspidem vehementer agitaret: qui in eum impactus, latius grauiter vulnerauit . Inde igitur in lecto coactus decumbere, paucis post diebus ex eo vulnera perijt .

*De Martiano qui contra eundem bellum mouit,
& quid illi postea acciderit .*

Cap. XXVI.

His rebus confectis, Martianus cum Zenone inimicii has exercere cœpit: qui filius fuit Anthemij, qui Romæ imperauerat, affinis autem Leonis, qui ante imperium gesserat. Iste vbi Leontiam Leonis filiā minorem natu vxorem duxerat, tyrannidem occupare molitur. Ac pugna graui in palatio cōmissa, & multis vtrinque cadentibus, Martianus aduersarios terga dare cogit: atque certe palatio potitus fuisset, nisi negocio, quod suscepserat, in cōstīnum dilato, oblatā occasiōne omisisset. Nā occasio præceps est: quæ vt cum ad pedes accedit, forsitan capi potest, sic cum quasi è manibus elapsa est, in sublime subuolat, ridequæ insequentes: ac de reliquo omnem aditum ad se illis penitus præcludit. Itaque qui fingendi pingendiq; artem norunt, solent quidem in illius sincipite cōmā adhibere, in occipiti velut abradere ad cutem: scitè admodum innuentes, quod dum adhuc à tergo est, ab illis, qui cōmā eius prehendunt, teneri potest: verū vbi à fronte est, penitus auolat, nihil habens, quo à persequente capi queat. Quod plane euenit Martiano, qui vt tempus oportunum sibi datū amisit, sic idem ipsum de cætero reperire non potuit. Nam postero die à suis proditus, & relictus solus, confugit ad templum sanctorum apostolorum: indequæ viabstractus,

Cels.

Cæfareā Cappadociæ demigrat: ibique ad quosdam monachos se aggregans, postea dum latitare cuperet, deprehēsus est: atque ab imperatore Tarsum usque Cilici amanatus, coma abrasa, præsbyter designatus est. Sunt ista qui dem ab Eustathio Syro scripta pereleganter.

De Ili & Leontij tyrannide.

Caput XXVII.

Es apud eundem scriptorem Zenonē infinitas ferè in sidias contra Berinam socrū suam struxisse: postea autem eam relegasse in Ciliciam: eamq; inde denuo ad arcem, quae Papiriana dicitur, illo iam tyrannidem exercente, transtulisse: in qua excessit è vita. Res autem ab illo *Vide Cuf.* gestas idem Eustathius perdiserte scribit, tum quemadmodum à Zenone insidijs appetitus effugerit, tum quo pacto *in vita Zenonis.* Zeno eum, cui dederat mandatum, ut Ilū interficeret, morte multauit, capite ideo ceruicibus absctisso, quod eum obeonatus frustrationem tali mercede compensare voluit. Illum verò, quod facinus tentatum occultaret, ducem copiarum in Oriente militantium designauit. Is amicitia nō cū Leontio solum, sed cum Marso etiam, viro spectato, & Pāprepe contracta, in partibus Orientis commoratus est. Iam verò quod narrat Leontius Tarsi Ciliciæ imperator renuntiatus fuerit, & quem fructum isti ex tyrannide sua percepérint, cum Theodorichus vir genere Gotthus, & apud Romanos in magno honore habitus, dux cum nostris, tum exteris copijs stipatus, contra eos emissus esset, quinetiam qua ratione miseri à Zenone pro benevolentia, quam versus illum præstiterant, trucidati, & præterea quod Theodoricus, cognito Zenonis consilio & voluntate, ad antiquam Romanam se receperit, idem Eustathius literis concinnè admodum persequitur. At quidam memorant Theodorichum, Zenone authore, viciisse Odoacrem, & ita tum Romanam sibi subiecisse, tum se regē nuncupasse.

De Mammiano, & gestis eius.

Cap. XXVIII.